

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 21 czerwca 2012 r.

DOLiS/DEC-560/12

dot.: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana J.P., dotyczącej przetwarzania przez C Sp. z o.o., jego danych osobowych w celach marketingowych i handlowych pomimo złożenia sprzeciwu,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło żądanie Pana J.P., zwanego dalej Skarżącym, dotyczące zaprzestania przetwarzania przez C Sp. z o.o., zwanego dalej jego C Sp. z o.o., jego danych osobowych w celach marketingowych i handlowych.

Skarżący zakwestionował fakt przetwarzania jego danych osobowych przez C Sp. z o.o. w celach marketingowych i handlowych pomimo złożenia sprzeciwu.

Skarżący domagał się także wydania opinii w zakresie cyt.: „(...) czy takie uporczywe, 1,5 roczne unikanie wykonania mojej dyspozycji wyczerpuje znamiona popełnienia przestępstwa lub narusza art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. nr 144 poz. 1204 z 2002 r.), który mówi, że zakazane jest przesyłanie niezamówionej informacji handlowej skierowanej do oznaczonego odbiorcy za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej, w szczególności poczty elektronicznej”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

1. Pierwsze żądanie w zakresie zaprzestania przetwarzania danych osobowych Skarżącego w celach marketingowych i handlowych drogą elektroniczną (e-mailową) zostało odnotowane w systemie informatycznym C Sp. z o.o. w dniu [...] września 2011r. C Sp. z o.o. oświadczył, iż cyt.: „(...) żądanie to dotyczyło zaprzestania kierowania do Skarżącego informacji handlowych drogą elektroniczną. Skarżący jednoznacznie wskazywał zakres przedmiotowego żądania, powołując się na przepisy ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. C Sp. z o.o. uwzględniła żądanie Skarżącego wprowadzając do swojego systemu informatycznego, w dniu [...] września 2011 r.(...)”.
2. Dnia [...] stycznia 2012 r. C Sp. z o.o. otrzymała od Skarżącego reklamację w zakresie wykorzystywania jego numeru telefonu w celu przedstawienia oferty Spółki. Powyższe stanowisko Skarżącego zostało potraktowane przez C Sp. z o.o. jako sprzeciw przeciwko przetwarzaniu jego danych osobowych w celach marketingowych. Sprzeciw został przez C Sp. z o.o. wprowadzony do systemu informatycznego w dniu [...] stycznia 2012r.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Decydującym z punktu widzenia rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy jest fakt, iż C Sp. z o.o. uwzględnił sprzeciw Skarżącego i w dniu [...] stycznia 2012 r. wprowadził go do swojego systemu informatycznego.

W tej sytuacji niniejsze postępowanie podlega umorzeniu na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, wobec jego bezprzedmiotowości. Zgodnie z ww. przepisem, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Brzmienie powołanej regulacji nie pozostawia wątpliwości, iż w razie stwierdzenia bezprzedmiotowości postępowania organ prowadzący to postępowanie obligatoryjnie je umarza. Jednocześnie w literaturze przedmiotu wskazuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty (B. Adamiak, J. Borkowski „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz” 7 wydanie Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2005 r., str. 485). Takie samo stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 27 lutego 2008 r. (III SA/Kr 762/2007): „Postępowanie staje się bezprzedmiotowe, gdy brak któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, co powoduje, że nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie co do istoty”.

Odnosząc się natomiast do żądania Skarżącego w przedmiocie wydania opinii w przedmiocie cyt.: „(...) czy takie uporczywe, 1,5 roczne unikanie wykonania mojej dyspozycji wyczerpuje znamiona popełnienia przestępstwa lub narusza art. 10 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. nr 144 poz. 1204 z 2002 r.), który mówi, że zakazane jest przesyłanie niezamówionej informacji handlowej skierowanej do oznaczonego odbiorcy za pośrednictwem

środków komunikacji elektronicznej, w szczególności poczty elektronicznej”, wskazać należy, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych - uwzględniając jego kompetencje określone przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) - nie jest uprawniony do rozstrzygnięcia, czy w danym przypadku doszło do popełnienia przestępstwa.

Jeżeli zatem w ocenie Skarżącego doszło lub mogło dojść do popełnienia przestępstwa, może złożyć zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia, czy o popełnieniu przestępstwa do właściwych organów ścigania (policji, prokuratury) w trybie i na zasadach przewidzianych w przepisach ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 1997 r. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.), przedstawiając stosowne dowody w sprawie. Tylko te organy są właściwe do podejmowania postępowania na skutek złożonego zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia, czy o jego popełnieniu.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, zważywszy na jego kompetencje określone przepisami ustawy o ochronie danych osobowych nie jest organem powołanym do ścigania przestępstw, nie jest uprawniony także do ingerowania w postępowania, czy to cywilne, czy karne prowadzone przez uprawnione do tego organy i trybie i na zasadach przewidzianych prawa.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.